

Gange saa stor som en anden og dog har det samme Folkehold, saa maa den præstere fire Gange saa mange Folk, naar der er fire Dmgange; men jeg spørger, om det er at tage tilstrækkeligt Hensyn til Folkeholdet, naar en Gaard sættes i hver Dmgang til et større Antal, end den i det yderste Nødsfald kan bringe ud af sit eget Folkehold.

Indenrigsministeren: Jeg forstod ikke rigtigt, hvad den ærede Ordfører meente.

Ordføreren: Jeg antager, at det er en Selsølgge, at man her som ved Kjørselspligten vil fordele Arbejdet efter Dmgang. Naar nu en Gaard sættes i een enkelt Dmgang til et større Mandskab, end den i det Hele har, saa spørger jeg, om Hensynet til Folkeholdet ikke i alt Fald maa medføre, at man i den enkelte Dmgang ikke kan afkræve Gaarden flere Folk, end der kan præsteres deraf i Virkeligheden.

Indenrigsministeren: Det vil jo komme meget an paa, i hvilket Forhold Hartkornet paa Gaarden staaer til Folkeholdet. Det kunde vel være, at Hartkornet var saa betydeligt, at man i een Dmgang kunde anfætte den til at levere et større Antal Folk, end der virkelig holdes paa Gaarden; idet man i saa Fald maatte overlade til Bedkommende at leie de Folk, som manglede.

Ordføreren: I saa Tilfælde finder jeg sigtignot Tilfætningen aldeles unyttig. Jeg ska tøvrigt stemme for den.

Hørgaard: Jeg kan ikke Andet end være den høitærede Indenrigsminister taknemmelig for, at han har stillet disse Endrings-

forslag til Lovens tredie Behandling, som han nu har stillet, saa meget mere som jeg meget ønsker, at Loven kommer ud, og da jeg i disse Endringsforslag netop gjenfinder Alt, hvad den Deel af mit Forslag, som blev forkastet ved anden Behandling, indeholdt, paa eet Punkt nær, og det var netop det Punkt, som den ærede 2den Landstingsmand for 10de Kreds (Rehmann) nu yttrede sig om, at der savnedes. Jeg kan jo selvfølgelig ikke være Andet end tilfredsstillet ved Lovforslaget, og i Særdeleshed da det netop indeholder Hovedsagen af det, jeg hele Tiden har holdt fast paa, nemlig at Hartkornet skal være en væsentlig Factor for Arbejdets Fordeling. Det kunde vel synes, at mit Forslag havde tabt betydeligt ved, at det nu ikke overlades Forstanderskaberne directe at forsætte Regulativeerne, saaledes som jeg havde bragt i Forslag; men om dette mit Forslag har jeg hele Tiden kun udtalt, at jeg ansaae det for ønskeligt baade for Forstanderskaberne og Amtsraadene, at Forstanderskabet forsattede Regulativeerne, men ikke for Noget, jeg lagde saa overordentlig Vægt paa. Jeg hender i denne Henseende temmelig wie Amtsraadenes Stilling, naar der saaledes kommer en Mængde Forslag fra Forstanderskaberne, at jeg veed, at Amtsraadet da ikke let undlader at slutte sig til enhver fornuftig Indstilling. Det er jo en Selsølgge, at der kan komme Forslag ind, som Amtsraadet seer sig i den Stilling at maatte forkaste; men, er Forslaget nogenlunde fornuftigt, og Loven dernæst paapeger bestemte Regler og Factorer, hvorefter Regulativet skal affattes, saa seer jeg ikke en saa overordentlig stor Forskjel paa, enten Forstanderskabet kommer med et Forslag under den ene eller den anden Form, da det vel i Reglen vil have samme Virkning.